

El decàleg de les esperances pel 2015

Dv, 2/01/2015 per Anton Monner

[Toponímia eclesial](#)

Esperança per les bones persones. Al món, encara que no ho sembli, hi ha molta més gent bona que dolenta. Hi persones desprestes, de bona voluntat, de somriure gratuït i que saben estimar per sobre de tot. Si no fos així el món no funcionaria, no avançaria i s'autodestruiria. Hi ha gent dolenta, naturalment, que només mira i pensa per ell, que, sense objectivar altra cosa, guanya diners encara que sigui robant, hi ha corruptes, hi ha negats, hi ha malats de vanitat, hi ha injustos, hi ha mafiosos... Però sempre hi ha més gent bona que dolenta: aquí a Catalunya i a tot el món. Per això, amb dificultats, amb penúries, el món avança i hom troba nous camins per sortir-nos-en.

Esperança pels que no tenen feina. Milions de persones estan a l'atur o amb feines molt precàries, que foren acomiadats del treball per tancament empresarial o per equilibrar la plantilla i que ara pateixen, que no poden educar els seus fills adequadament, que han de ser ajudats per Càritas o per menjadors de la beneficència, que es senten desemparats per un món injust i insolidari, que tenen un subsidi molt baix o potser no en tenen cap. És d'esperar que algun dia siguin cridats per algú que els pugui necessitar. La seva col·locació en una nova feina servirà per la seva autoestima i de la seva família, però també per la cotització a la seguretat social i amb la seva part l'aportació els pagaments als jubilats. Si treballa no serà un objecte i, en canvi, serà un ésser que la societat li dóna i ell aporta.

Esperança pels que no tenen casa que van comprar el pis i en no poder atendre les quotes de la hipoteca el banc l'ha desnonat i ha de viure a casa dels pares, o, pitjor encara, no té casa per ells ni pels fills. Arribarà el dia que novament podrà disposar d'un sostre on es pugui soplujar de l'aigua, el fred i del vent. I viure dignament, amb llibertat i amb solidaritat.

Esperança pel malalts que puguin trobar el camí del reconfort per recuperar la salut, un tracte adequat dels seus cuidadors i ser estimats pels seus familiars. I que el consol de la recuperació els doni força per viure i sobrepassar l'angoixa de la malaltia. I per aquells malalts en fase terminal que trobin la pau interior i l'alegria de l'amor compartit pels anys que han viscut.

Esperança pels famolencs. Aquells que no tots els dies i a totes les menjades tenen el plat a taula per satisfer la necessitat de la gana. Que sàpiguen que arribarà el moment que podran menjar cada dia, com la majoria de la gent.

Esperança pels pobres de cor, els deprimits, els embogits, els endimoniats ... que tots ells puguin trobar els camins de la normalitat podent exercir la funció del treball, la convivència dins la societat on viu i dins l'amor familiar o en el seu entorn d'amistats.

Esperança pels poderosos i que entenguin que la seva ufanor i grandesa serveixi per donar als necessitats part dels seus diners, la seva força i repartir allò que ells gaudeixen. Que ho cedeixin amb amor i desinteressadament i que valorin que els diners o la glòria que han obtingut no són d'ells solament sinó que també pertanyen a tota la societat. I que siguin conscients que sense el conjunt dels

humans mai haurien disposat del poder que han assolit. Trobar la generositat serà la virtut més preuda.

Esperança pels corruptes, que retornin allò que s'han apropiat i vagin a les arques públiques els impostos que han deixat de cotitzar. I que els jutges els processin i els imposin les penes en relació a allò que s'han fet seu indegudament, desitjant burlar les lleis i enriquir-se amb els diners públics. I que se'n penedeixin públicament com a neteja de la seva consciència.

Esperança pels que desitgen la pau, el diàleg i la igualtat.. La gent parlant s'entenen i només cercant i estudiant els desajustos, rebaixant les pretensions de cadascú podem ser capaços d'obrir els nous camins de la igualtat entre les comunitats, els pobles i nacions a nivell col·lectiu i individual. Molta esperança per aquells homes i dones de bona voluntat, que donen, lliuren, aporten sense haver un interès a canvi d'allò que donen i cerquen resoldre els conflictes servint-se de la intel·ligència i l'ànim de trobar les solucions adequades i igualitàries per tothom.

Esperança per un País que el puguem construir des de la base, nou, on tots respectem els drets i els deures com a ciutadans. On totes les persones tinguin els drets i les llibertats fonamentals sense distinció de raça, color, sexe, idioma, nacionalitat i posició social o econòmica. Que tots els ciutadans puguin disposar de l'essencial per viure i ser respectats, i plegats puguin viure en llibertat, on les desigualtats i les diferències entre les persones i els estats, siguin cada dia menors. Deu esperances que durant el 2015 poden ser possibles si la bona gent, que desitgem la llibertat i, a la vegada som capaços d'estimar, ho podem aconseguir. La il·lusió, el treball, la feina ben feta i la constància poden conjugarse per aquest món millor, que tants milions de ciutadans volem assolir.